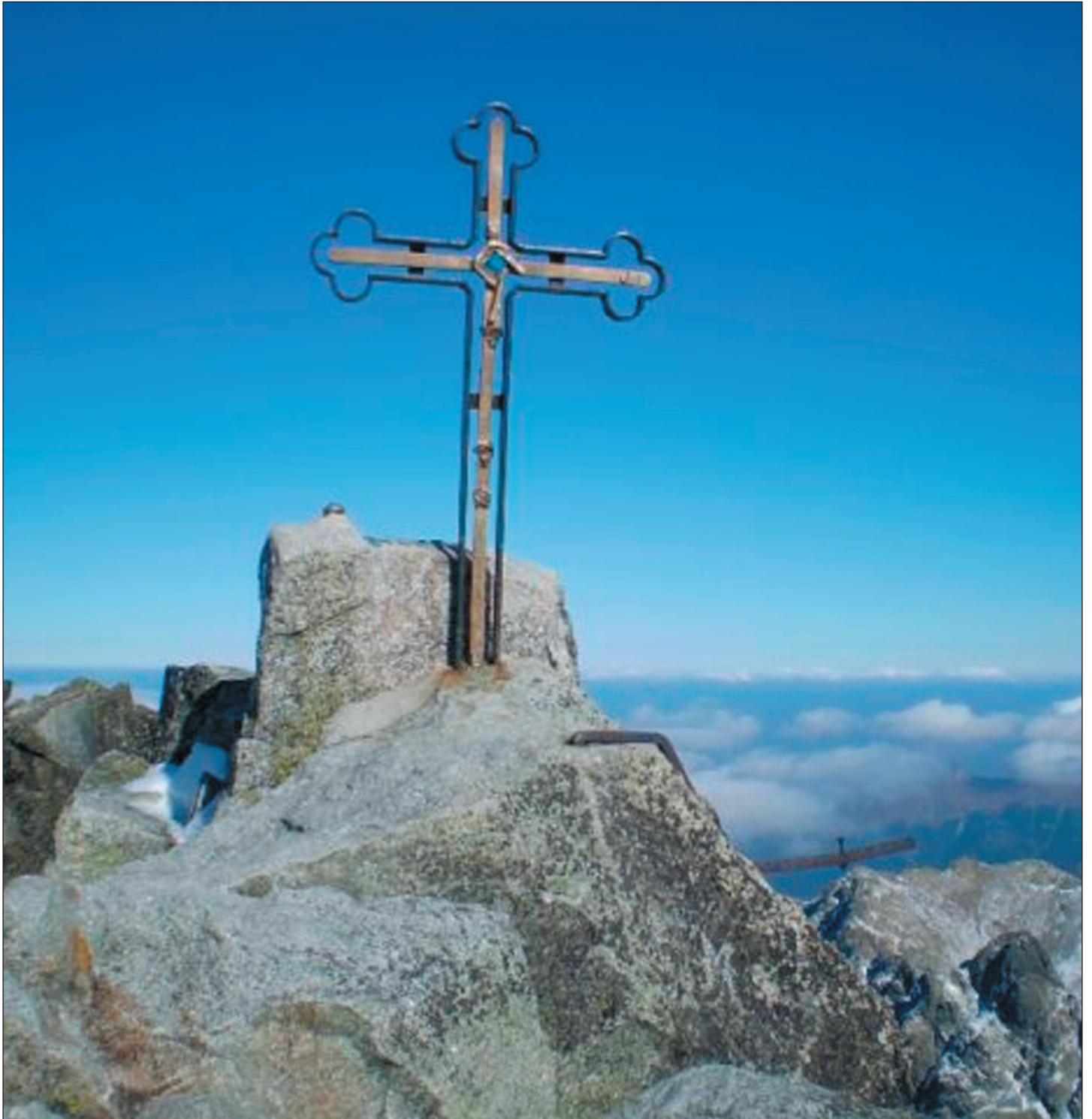

Život Cirkvi

Ročník 18

41/2011

**Biskup Rábek celebrou svätú omšu
na Gerlachovskom štíte**

Komentár Mons. Mariána Gavendu: Val či priekopa?

Starobylé obydlia a pevnosti sa podľa potreby chránili stavaním valov alebo kopaním priekop, napúšťaných prípadne vodou. V súčasnosti je tuším všetko naopak. Počnúc zemiakmi. Keď bola nízka úroda, zdraželi. Tohto roku bola úroda bohatá, preto tiež zdraželi. Narástli totiž tak veľké, že prekročili štandardy Európskej únie a odmietajú ich vykupovať. Veľké zemiaky teda hnijú a ľudia si za drahé peniaze kupujú malé, ktorých sa aj tohto roku urodilo málo... Ktosi iný zas prišiel s nápadom znížiť súčasne nezamestnanosť i nezvládnuteľnú situáciu na základných školách zamestnaním špeciálne vycvičených platených ochrankárov. Len vyučovanie náboženstva a platenie katechétovej je pre niektoré skupiny stále problém. Cirkev s jej uznávaním autority, poslušnosti, rešpektu a zodpovednosti vraj nie je v zhode so slobodnou spoločnosťou. Opakuje sa tak staronový problém: „kto bude robiť dozorcami nad dozorcami?“ Správy o zneužití právomocí príslušníkov polície to takmer denne potvrdzujú.

Kto pozerá štrajkovanie lekárov, tiež má zmiešané pocity. I jedna i druhá strana sa svätosväte tvári, že má pravdu aj v prípade, keď vyhlasuje úplne opačné tvrdenia. Zdá sa, že skôr majú pravdu bežní ľudia, ktorí prišli do kontaktu so skutočnou situáciou v ich nemocnici alebo zdravotnom stredisku. Tí hovoria o dlhom čakaní, drahom cestovaní aj na tri – štyri krát lebo sa nedostali na rad. „Pán doktor prišiel až o deviatej, dovtedy mal toho veľa v súkromnej ambulancii a o jedenástej už musel utekať, lebo ho zas čakalo veľa ľudí v jeho súkromnej ambulancii hneď za rohom. V štátnej stíhol v pracovnej dobe ľudom len povedať, že ak chcú mať istotu, že ich hneď vybaví, stačí si priplatiť a prísť do súkromnej ambulancie hneď za rohom...“ Možno trochu prítiahnuté za vlasy, ale podobných skúseností má množstvo ľudí viac než dost. Poist'ovne vyplácajú drahé úkony v súkromných klinikách, len pre tých, čo si aj zo svojho môžu doplatiť. Na oprávnenú kritiku býva podráždená obrana, že sú i obeť lekári s nízkym platom a čoraz obmedzenejšími možnosťami, ale o tých tu nie je reč.

Každému skratkovitému tvrdeniu hrozí, že bude jednostranné. Problematika je iste komplexná. Už asi nikto teoreticky nepochybuje, že človek je tak vtiahnutý do ekonomického procesu, že ekonomika nutne musí mať aj etické rozmery. Alebo neetické. Každému, kto nezastane pri kalkulačke a peniazoch je jasné, že podstata súčasnej krízy je morálneho rázu. Aj to je jasné, že morálne katastrofálny stav spoločnosti spôsobuje práve konzumný spôsob života. Práve bezbrehý konzumizmus si píli konár na ktorom sedí. Diskusie okolo eurovalu sa zdajú nie menej nelogické ako problém veľkých zemiakov. Stále v nich nepočuť ani zmienku o odstraňovaní príčin. Akýkoľvek má kto názor na potrebu či nepotrebu eurovalu, nikto nepochybuje, že je to len odd'áľovanie krízy, spôsob ako si ešte chvíľu žiť na účet budúcnosti. I keď známe „po nás potopa“ už veľmi pravdepodobne znamená aj „na nás potopa“. Euroval v konečnom dôsledku znamená kopanie ešte väčšej priekopy a bránenie sa pred riešením podstatných problémov.

Pápež pri nedávanej návšteve Nemecka v prejave v Bundestagu, pomenoval veci jasne a v duchu hesla ce-

lej návštevy rodnej krajiny: „Kde je Boh, tam je budúcnosť“. „Politika musí byť snahou o dosiahnutie spravodlivosti a vytvorenie základných podmienok pre pokoj. (...) Úspech môže byť pokušením, ktoré otvára cestu zneužívaniu práva a ničeniu spravodlivosti“, povedal. A všetkým prítomným politikom citoval do očí známy výrok svätého Augustína: „Odober právo – a čo potom odliší štát od veľkej bandy zbojníkov“. Podľa toho, čo pápež povedal ďalej, odobrať právo v súčasnej situácii znamená postaviť právo na čiste pozitivistickom chápaní, teda na zhode väčšiny. Decentne ale jasne povedal, že súčasná Európa je stavaná na základoch, ktoré ohrozujú a ničia človeka, spravodlivosť i právo. Povedal doslovne: „Tam, kde sa pozitivistické zmýšľanie považuje za jedinú dostačujúcu kultúru a vytláča všetky ostatné skutočnosti do postavenia akýchsi subkultúr, tam všade redukuje človeka ba dokonca ohrozuje jeho ľudskosť.“ A aby bolo jasné, že to nie je len nejaká teoretická úvaha, pápež hneď aj spresnil: „Hovorím to vzhľadom na Európu, v ktorej vidieť snahu uznať jedine pozitivizmus za spoločnú kultúru a ako spoločný základ na formovanie práva. (...) Týmto sa tvárou v tvár iným kultúram sveta Európa stavia do pozície krajiny bez kultúry.“ Ak pozitivistická spoločnosť nie je schopná vnímať čokoľvek iné, než funkčnú stránku vecí, vytvára podľa pápeža z európskeho domu opancierovanú stavbu bez okien. Pápež veľmi jasne poukázal, že na tej istej pozitivistickej mentalite, ktorá sa stala úradným náboženstvom súčasnej Európskej únie, bol postavený aj nacizmus.

Už pred rokmi reagoval čitateľ Katolíckych novín na rozhovor s vtedajším hlavným vyjednávačom pre vstup Slovenska do Európskej únie veľmi trefnými pripomienkami. „Hlavná integračná sila chce Európsku úniu pretvoriť na jeden štát s nekresťanským zákonodarstvom. Napriek tomu, že môže nejaký čas imponovať svojou mohutnosťou, budú v nej zmätky ako pri stavbe babylonskej veže a skončí krachom...“. To nie je euroskepticizmus, len odveká skúsenosť, že ani jedna babylonská veža nebola dokončená... Pápež to povedal len inými slovami. Je na mieste pýtať sa, ako sa za posledné desaťročie prejavovali kresťanskí politici. Či mali odvahu povedať, že členstvo v EÚ je nutnosť, ktorej sa nedá vyhnúť, no že je postavená na chorých princípoch, ktoré ju od začiatku ohrozujú. Či nemali jasnejšie otvárať oči, odhaľovať tieto súvisy a zaujímať jasnejšie postoje v týchto principiálnych otázkach. Aj v cirkvi aj v politike sa udomácnilo akési decentné a sterilné šteklenie uší, ktoré síce nikoho nepobúri, ale ani nikým nepohne. Kardinál Korec sa pred pár rokmi vyjadril: „Chceme v Európe a teda aj v Európskej únii budovať životaschopné spoločenstvo na pravde a spravodlivosti? Alebo chceme budovať ďalší, a to tretí systém života bez Boha, aby sa aj ten zrútil, pod ťarchou ľudského preklánia? Nech Boh chráni Slovensko, Európu aj svet!“ Heslom pápežovej návštevy rodnej vlasti a téma jeho častých príhovorov doma nebolo iba tvrdením, že „Európa bez Boha nemá budúcnosť“, ale optimistické „Kde je Boh, tam je budúcnosť“. Akokoľvek sú kresťania vytláčaní z verejného života, napokon to stojí a padá na nich. Dobré je to vedieť, dobre je o tom hovoriť...

Pápež Benedikt XVI. navštívil mesto Lamezia Terme a Serra San Bruno

Kalábria 9. októbra (TK KBS/RV/RV CZ) - „V mene Ježiša Krista Nazaretského vstaň a choď!“ - v duchu týchto slov absolvoval svoju pastoračnú návštevu juhotalianskej Kalábrie Benedikt XVI. Počas počas svojho jednodňového pobytu navštívil diecézu Lamezia Terme s rovnomeným okresným mestom a arcidiecézu Catanzaro - Squillace, na ktorej území sa nachádza kartuziánsky rád Serra svätého Bruna.

Prvá pastoračná návšteva pápeža v Kalábrii sa začala ráno krátko po 9:00 hodine pristátím na letisku v Lamezia Terme, kde ho privítali cirkevné a miestne authority. Na priestranstve priemyselnej zóny na periférii mesta Lamezia Terme, ktoré od dnešného dňa poniesie meno Benedikta XVI., očakávalo Svätého Otca vyše 40 tisíc veriacich. Pred eucharistickou slávnosťou ho privítal primátor mesta Gianni Speranza, ktorý poukázal na silný vplyv mafie a na problém nezamestnanosti mladých v tomto regióne. Samotná Eucharistia sa začala o 10:00 po pozdravných slovách miestneho biskupa Luigiho Cantaforu. Benedikt XVI. sa vo svojej homilii dotkol tiež páľčivých problémov tohto talianskeho regiónu s najväčšou nezamestnanosťou a žalostné situácie, spôsobené organizovanou kriminalitou.

Drahí bratia a sestry,

Je pre mňa veľkou radosťou môcť s vami lámať chlieb Božieho slova a Eucharistie. Som rád, že som po prvýkrát tu v Kalábrii, v tomto meste Lamezia Terme. Srdečne pozdravujem všetkých, ktorí ste v takomto hojnom počte prišli a ďakujem vám za vaše úprimné prijatie. Obzvlášť pozdravujem vášho pastiera, Mons. Luigiho Antonia Cantaforu a ďakujem mu za úctivé privítanie v mene vás všetkých. Pozdravujem aj všetkých tu prítomných arcibiskupov a biskupov, kňazov, rehoľníkov a rehoľníčky ako aj zástupcov cirkevných združení a hnutí. Úctivo pozdravujem primátora, prof. Gianniho Speranzu a ďakujem mu za jeho pozdrav. Ďakujem aj predstaviteľom vlády a civilným i vojenským autoritám, ktoré svojou prítomnosťou poctili toto naše stretnutie. Obzvlášť ďakujem všetkým tým, ktorí veľkodušne spolupracovali na uskutočnení tejto mojej pastoračnej návštevy.

Liturgia tejto nedele nám predkladá podobienstvo, ktoré hovorí o svadobnej hostine, na ktorú boli mnohí pozvaní. Prvé čítanie, úryvok z Knihy proroka Izaiáša, nás pripravuje na túto tému, pretože hovorí o Božej hostine. Obraz hostiny je vo Svätom písme častokrát použitý s cieľom poukázať na radosť zo spoločenstva a na hojnosť Pánových darov. Taktiež poukazuje na Božiu oslavu

s ľudstvom, tak ako píše Izaiáš: „Pán zástupcov pripravil na tomto vrchu všetkým národom hostinu hojnú, hostinu s vínom, hojnosť vyberanú, víno najjemnejšie“ (Iz 25, 6). Prorok dodáva, že Božím zámerom je ukončiť smútok a hanbu; chce, aby všetci ľudia šťastne žili v láske ku nemu a vo vzájomnom spoločenstve; jeho zámerom je teda navždy zničiť smrť a osušiť slzy z každej tváre, zrušiť podradnú situáciu svojho ľudu, ako sme počuli (vv. 7, 8). Všetko toto vzbudzuje hlbokú vďačnosť a nádej:

„Hľa, toto je náš Boh, v neho sme dúfali, že nás spasí! On je Pán, v neho sme dúfali, jasajme a radujme sa z jeho spásy!“ (v. 9).

Ježiš nám v evanjeliu hovorí o odpovedi, ktorú dávame na toto Božie pozvanie (porov. Mt 25, 1-14). Boh je zobrazený ako kráľ. Pozvaných je veľa, ale udeje sa čosi nečakané: odmietnu sa zúčastniť oslavy, pretože

majú iné povinnosti; niektorí z nich dokonca opovrhnu pozvaním. Boh je veľkodušný voči nám všetkým, ponúka nám svoje priateľstvo, svoje dary, svoju radosť, no častokrát neprijímame jeho slová, preukážeme väčší záujem o iné veci, kladieme na prvé miesto naše starosti o materiálne dobré a o naše záujmy. Kráľovo pozvanie sa dokonca stretáva s nepriateľskými a agresívnymi reakciami. No ani toto nezastaví jeho veľkodušnosť. Nenechá sa znechutiť a posielá svojich sluhov, aby pozvali mnoho ďalších osôb. Odmietnutie tých prvých spôsobilo rozšírenie pozvania na všetkých aj na tých najchudobnejších, opustených a vydedených. Jeho služobníci zhromaždia všetkých tých, ktorých nájdú a sála sa naplní: kráľova dobrota nemá hraníc a všetkým je ponúknutá možnosť odpovedať na jeho pozvanie. Je tu však jedna podmienka k tomu, aby mohli zostať na svadobnej hostine: obliecť si svadobné rúcho. Vstúpiac do sály si však kráľ všimne niekoho, kto si ho nechcel obliecť, a preto je vylúčený z oslavy. Chcel by som sa na chvíľu pozastaviť pri tomto bode a položiť otázku: Ako je možné, že tento hosť prijal kráľovo pozvanie vstúpil do svadobnej sály, dokonca mu otvorili dvere, no napriek tomu si neobliekol svadobný odev? Čo je vlastne týmto svadobným odevom? Počas tohtoročnej Omše Pánovej večere (Missa in Coena Domini) som pripomenul pekný komentár sv. Gregora Veľkého k tomuto podobenstvu. On vysvetľuje, že tento hosť odpovedal na Božie pozvanie na jeho hostinu, môžeme povedať, že má vieru, ktorá mu otvorila dvere do sály, avšak mu chýba čosi podstatné, svadobný odev, ktorým je láska (Caritas). A sv. Gregor dodáva: „Každý z vás teda, kto v Cirkvi má vieru v Boha, už sa zúčastňuje svadobnej hostiny, no nemôže povedať, že má aj svadobný odev, ak neochraňuje milosť lásky“ (Homília 38, 9:

PL 76, 1287). Tento odev je symbolicky utkaný dvoma časťami krosien, jedna je hore a druhá dole: láska k Bohu a láska k blížnemu (porov. tamtiež, 10: PL 76, 1288). My všetci sme pozvaní stať sa Pánovými spolustolovníkmi, vierou vstúpiť na jeho hostinu, no musíme si obliecť a ochraňovať svadobný odev – lásku, prežívať hlbokú lásku k Bohu a k blížnemu.

Drahí bratia a sestry, prišiel som sa s vami podeliť o radosti a nádeje, starosti a úsilia, ideály a túžby tohto diecézneho spoločenstva. Viem, že ste sa na túto návštevu pripravovali skrze intenzívnu duchovnú cestu prijímajúc ako motto úryvok zo Skutkov apoštolov: „V mene Ježiša Krista Nazaretského vstaň a chod!“ (Sk 3, 6). Viem, že ani v Lamezii Terme, tak ako v celej Kalábrii, nechýbajú ťažkosti, problémy a starosti. Ak pozorujeme tento krásny región, uznáme, že ide o seizmologickú oblasť, nielen z geologického pohľadu, ale aj z hľadiska jeho štruktúry, správania a spoločnosti; oblasť, v ktorej sa problémy ukazujú vo svojich zjavných a destabilizujúcich formách; oblasť, v ktorej je znepokojujúca nezamestnanosť, kde nezadržateľná kriminalita zraňuje spoločnosť a kde má človek pocit neustáleho ohrozenia. Na toto ohrozenie ste vy, Kalábrijci, vedeli odpovedať s prekvapujúcou pohotovosťou a disponovanosťou ako aj s mimoriadnou schopnosťou prispôbiť sa neprijemnostiam. Som si istý, že dokážete prekonať aj súčasné ťažkosti a pripraviť lepšiu budúcnosť. Nikdy nepodľahnite pokušeniam pesimizmu a uzavretia sa do seba. Odvolávajte sa na zdroje vašej viery a vašich ľudských schopností; usilujte sa vzrastať v schopnosti vzájomnej spolupráce a starostlivosti o druhých a o každé verejné dobro. Uchovávajte si svadobný odev lásky! Vytrvajte vo vydávaní svedectva o ľudských a kresťanských hodnotách, ktoré sú tak hlboko zakorenené vo viere a dejinách tohto územia a jeho obyvateľov.

Drahí priatelia, moja návšteva sa spája so zavŕšením prípravy päťročného pastoračného plánu tejto miestnej Cirkvi. Chcem spolu s vami vyjadriť vďačnosť Pánovi za túto vašu prospešnú cestu a za toľké dobro, ktoré bolo zasiaté a ktoré nás naplňa nádejou do budúcnosti. Aby sme mohli čeliť toľkým novým sociálnym a náboženským skutočnostiam, tak veľmi odlišným od minulosti a možno náročnejším, no predsa bohatým na veľké možnosti, je potrebná moderná a organická pastoračná činnosť zahŕňajúca spolu s biskupom všetky kresťanské sily: kňazov, rehoľníkov i laikov oživovaných spoločným úsilím o evanjelizáciu. S týmto ohľadom som s radosťou uvítal úsilie vložiť sa do pozorného a vytrvalého počúvania Božieho slova skrze podporu mesačných stretnutí v rôznych diecéznych centrách a skrze rozšírenie praktizovania *Lectio Divina*. Taktiež Škola sociálnej náuky Cirkvi je mimoriadne vhodnou, či už pre kvalitu ponúkaného učenia ako aj pre jeho rozšírenie. Veľmi si želim, aby z týchto iniciatív vzišla nová generácia mužov a žien schopných odporovať nie vlastné záujmy ale spoločné dobro. Taktiež chcem povzbudiť a pozhnať úsilie všetkých – kňazov i laikov – zaoberajúcich sa formáciou kresťanských párov k manželstvu a k rodine s cieľom dať evanjeliu

a kompetentnú odpoveď na toľké súčasné výzvy v oblasti rodiny a života.

Poznám taktiež horlivosť a odovzdanosť, s ktorými kňazi plnia svoju pastoračnú službu ako aj systematickú a vážnu formáciu nasmerovanú ku nim samým, obzvlášť k tým mladším. Drahí kňazi, povzbudzujem vás k tomu, aby ste vždy viac zakorenili váš duchovný život v evanjéliu, rozvíjali svoj vnútorný život a intenzívny vzťah s Bohom a aby ste rozhodne odmietli istú konzumnú a svetskú mentalitu, ktorá je veľkým pokušením doby, v ktorej žijeme. Naučte sa rásť v spoločenstve medzi vami navzájom a s biskupom, ako aj medzi vami a veriacimi laikmi, rozvíjajúc vzájomnú úctu a spoluprácu: z toho určite vzíde množstvo dobier, či už pre život farností alebo pre civilnú spoločnosť. Dokážte oceniť – vďaka správne rozlišovaniu a podľa známych kritérií Cirkvi – jednotlivé skupiny a hnutia: majú byť dobre integrované do riadnej pastorácie diecézy a farností, v hlbokom duchu spoločenstva.

Vám veriacim laikom, mladým i rodinám hovorím: nebojte sa žiť a svedčiť o viere v rôznych prostrediach spoločnosti a v rozličných situáciách ľudskej existencie! Máte všetky dôvody k tomu, aby ste boli pevní, dôveryhodní a odvážni, a to vďaka svetlu viery a sile lásky. A keď by ste mali čeliť opozícii sveta, spomeňte si na slová apoštola: „Všetko môžem v tom, ktorý ma posilňuje“ (Flp 4, 13). Tak počas celých stáročí konali svätí a sväté, ktorí pochádzali z Kalábrie. Nech vás vždy udržujú jednotných a nech v každom z vás ožívujú túžbu ohlasovať – slovami i skutkami – Kristovu blízkosť a lásku. Nech Vám Božia Matka, vami tak veľmi uctievaná, pomáha a privedie vás k hlbokému poznaniu jej Syna. Amen.

Pred modlitbou Anjel Pána

Na záver bohoslužby predniesol Benedikt XVI. tradičný príhovor pred modlitbou Anjel Pána, v ktorom poukázal na živú mariánsku zbožnosť Kalábrie a povzbudil jej obyvateľov, aby obnovili svoj milovaný kraj vierou svätých, ktorý z neho vzišli.

Drahí bratia a sestry,

na konci našej slávnosti sa obraciame so synovskou dôverou na Pannu Máriu, ktorú si osobitne v tomto mesiaci október, uctieваме titulom Kráľovná posvätného ruženca. Viem, že na vašom území je mnoho mariánskych svätých a osobitne ma teší, že tu v Kalábrii je ľudová zbožnosť veľmi silná.

Chcem vás osobitne povzbudiť, aby ste ju neprestajne praktizovali, a to vo svetle učenia II. vatikánskeho koncilu, Apoštolskej Stolice a vašich pastierov. Márii zverujem vašu diecézu, aby kráčala v jednote viery, nádeje a lásky. Nech vám pomáha Matka Cirkvi, aby ste mali vždy vo svojich srdciach spoločenstvo Cirkvi a misiónárske úsilie. Nech podporuje kňazov v ich službe, pomáha rodičom a učiteľom v ich úlohe vychovávateľov. Nech uľaví chorým a trpiacim a v mladých udržiava ducha čistého a plného veľkodušnosti. Na príhovor Panny Márie prosme aj za veľké sociálne problémy tohto územia a celej Kalábrie, osobitne za problémy s prácou,

problémy mladých. Za telesne postihnutých, ktorí si vyžadujú stále viac pozornosti zo strany všetkých, predovšetkým zo strany Inštitúcií. V spoločenstve s vašimi biskupmi žiadam hlavne vás, veriacich laikov, aby ste svojimi odbornými znalosťami zodpovedne prispeli k budovaniu spoločného dobra.

Ako viete, dnes popoludní odchádzam do Serra San Bruno, aby som navštívil Kartuziánsky kláštor. Svätý Bruno prišiel do tejto zeme pred deviatimi storočiami a svojou silnou vierou v nej zanechal hlbokú pečať. Viera svätých obnovuje svet! S tou istou vierou obnovte aj vy vašu milovanú Kalábriu.

Návšteva v Serra San Bruno

Jediným popoludňajším programom pápežovej 25. talianskej pastoračnej cesty bola návšteva v Serra San Bruno, vzdialeného asi 60 kilometrov od Lamezia Terme. Serra San Bruno je názov obce, ktorá vyrástla v blízkosti kontemplatívneho kláštora kartuziánov, jednej z dvoch talianskych kartúz, ktorá je miestom posledného odpočinku svätého Bruna, ktorý pred viac než deviatimi storočiami tento rád založil.

Svätý Otec po svojom prílete helikoptérou o 17:20 h na futbalový štadión mestečka Serra San Bruno sa ešte pred samotnou návštevou kartuziánskeho kláštora stretol s jeho obyvateľmi. Vo svojom pozdravnom príhovore im pripomenul, že pre ich mesto je veľkým privilegiom mať na svojom území počas dlhých stáročí takýto kartuziánsky kláštor.

Benedikt XVI. sa potom stretol s komunitou tamojších kartuziánov, na čele s ich priorom Jacquesem Dupontem a odobral sa s nimi do kláštorného kostola k sláveniu vešpier.

Ctihodní bratia v biskupskej službe, drahí bratia kartuziáni, bratia a sestry!

Vzdávam vďaka Bohu za to, že ma priviedol na toto miesto viery a modlitby, do Kartúzy v Serra San Bruno. Opätovne pozdravujem Mons. Vincenza Bertoloneho, arcibiskupa Catanzaro-Squillace a úprimne sa obraciam na túto kartuziánsku komunitu, na každého jej člena, počnúc priorom, pátrom Jacquesom Dupontom, ktorému zo srdca ďakujem za jeho slová. Zároveň ho prosím, aby odovzdal môj pozdrav a požehnanie generálnemu ministrovi a kontemplatívnym sestrám kartuziánskeho rádu.

Predovšetkým chcem úprimne poukázať na to, ako táto moja návšteva nadväzuje na známky silného spoločenstva medzi Svätou Stolicou a Kartuziánskym rádom, ktoré sa prejavili počas uplynulého storočia. V roku 1924 vydal pápež Pius XI. apoštolskú konštitúciu, ktorou schválil štatúty rehole, revidované vo svetle Kódexu kánonického práva. V máji 1984, blahoslavený Ján Pavol II. adresoval generálnemu ministrovi osobitný list, pri príležitosti deväťstého výročia založenia prvej kartuziánskej komunity svätým Brunom v Charteus pri Grenóbli. V tom istom roku, 5. októbra, prišiel môj milovaný predchodca na toto miesto a spomienka na jeho prítomnosť je stále prítomná medzi týmito múrmi. V myšlienkach na tieto minulé udalosti, ktoré sú stále aktuálne, prichádzam

dnes k vám a želal by som si, aby toto naše stretnutie poukázalo na hlboké spojenie, ktoré jestvuje medzi Petrom a Brunom, medzi pastoračnou službou v jednote Cirkvi a kontemplatívnym povolaním v Cirkvi. Cirkevné spoločenstvo potrebuje vnútornú silu. Tú silu, ktorú pred chvíľou páter prior pripomenul prednesením výrazu „captus ab Uno“, ktorý sa pripisuje sv. Brunovi, ako „uchvátenému Jediným“, Bohom, „Unus potens per omnia“ (Jediný, ktorý môže všetko), ako sme aj spievali v Hymne z vešpier. Služba pastierov prijíma z kontemplatívnych komunit duchovnú potravu, ktorá pochádza od Boha.

„Fugitiva relinquere et aeterna captare“: opustiť prchavú realitu a snažiť sa uchopiť večnosť. V tomto vyjadrení, ktoré napísal v liste váš zakladateľ prepoštovi z Remešu Rodolfovi, je zhrnutá podstata vašej spirituality (porov. List Rodolfovi, 13), a teda: silná túžba vstúpiť do jednoty života s Bohom, zanechajúc všetko ostatné, všetko to, čo bráni tejto jednote a nechať sa uchvátiť nesmiernou Božou láskou a žiť iba touto láskou. Drahí bratia, vy ste našli skrytý poklad, veľmi vzácnu perlu (porov. Mt 13, 44-46). S radikálnosťou ste odpovedali na Ježišovo pozvanie: „Ak chceš byť dokonalý, choď, predaj, čo máš, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!“ (Mt 19,21) Každý kláštor – mužský alebo ženský – je oázou, v ktorej sa prostredníctvom modlitby a meditácie kope hlboká studňa, z ktorej sa čerpá „živá voda“ na uhasenie nášho veľkého smädu. Avšak Kartúza je osobitnou oázou, kde sú ticho a samota strážené so zvláštnou starostlivosťou, podľa spôsobu života, ktorú začal sv. Bruno a ostala nezmenená počas celých stáročí. „Bývam v púšti spolu s bratmi“ je zhrnújúca veta, ktorú písal váš zakladateľ (List Rodolfovi 4). Návšteva Petrovho nástupcu v tejto historickej kartúze nechce povzbudiť iba vás, ktorí tu žijete, ale celý Kartuziánsky rád v jeho misii v dnešnom svete, tak aktuálnej a významnej ako nikdy predtým.

Technický rozvoj, zvlášť v oblasti dopravy a komunikácií, urobili život človeka pohodlnejším, ale zároveň viac vzrušujúcim a občas křčovitým. Mestá sú takmer vždy hlučné: zriedka v nich nájdeme ticho, pretože v niektorých jeho častiach ostáva v pozadí hlučnosť aj v noci. Ďalej rozvoj médií v posledných desaťročiach rozšíril a zosilnel istý fenomén, ktorý sa profiloval v šesťdesiatych rokoch: Virtualita, ktorá hrozí, že prevládne nad realitou. Vždy viac sú ľudia ponorení do virtuálnej dimenzie, aj keď si to neuvedomujú, z dôvodu audiovizuálnych správ, ktoré sprevádzajú ich životy od rána až do noci. Mladí, ktorí sa už narodili v týchto podmienkach, sa akoby snažili zaplniť každý prázdny moment hudbou a obrazmi, práve zo strachu načúvať tomuto prázdnu. Tento trend tu existoval vždy, osobitne medzi mladými v kontexte viac vyvinutejších mestských častí. Dnes však tento trend dosiahol takú úroveň, keď môžeme začať hovoriť o antropologickej mutácii. Niektorí ľudia už nie sú viac schopní ostať na dlhší čas v tichu a osamote.

Chcel som zdôrazniť túto sociálno-kultúrnu situáciu, pretože vyzdvihuje osobitnú charizmu kartúzy, ako vzácny dar pre Cirkev a pre svet. Dar, ktorý zahŕňa hlboký

odkaz pre náš život a celé ľudstvo. Zhrnul by som to takto: Človek utiahnutím sa do ticha a samoty sa „vystavuje“ realite vo svojej nahote, vystavuje sa „prázdnote“, o ktorej som hovoril pred chvíľou, práve preto, aby zakúsil Plnosť, prítomnosť Boha, Realitu vo svojej plnosti, ktorá sa nachádza za zmyslovo vnímateľnou dimenziou. Je to prítomnosť, ktorá sa dá vnímať v každom stvorení: vo vzduchu, ktorý dýchame, vo svetle, ktoré vidíme a ktoré nás hreje, v rastlinách, v kameňoch... Boh, Creator omnium (Stvoriteľ všetkého), prechádza cez všetky veci. Avšak je nad nimi a práve kvôli tomu je základom všetkého. Mních, zanechajúc všetko, akoby „riskuje“: vydáva sa samote a tichu, aby nežil nič iné ako to, čo je podstatné. A práve v prežívaní toho podstatného nachádza aj hlboké spoločenstvo s bratmi, s každým človekom.

Niektó by si mohol myslieť, že stačí sem iba prísť, aby urobil tento „skok“. Ale tak tomu nie je. Toto povolanie, ako každé iné, nachádza odpoveď postupne, cestou, v celoživotnom hľadaní. Aby bolo možné naučiť sa prežívať v prítomnosti Boha, nestačí sa iba utiahnuť na miesto ako je toto. Tak ako v manželstve nestačí iba slávnosť, pri ktorej sa sviatosť manželstva uzatvára, na to, aby sa manželia stali jedným telom, ale vyžaduje sa nechať pôsobiť Božiu milosť a spoločne kráčať každodennou rutinou manželského života. Stať sa mníchmi si vyžaduje čas, cvičenie, trpezlivosť „v nepretržitom božskom bdení“ – ako dosvedčoval sv. Bruno – „očakávať Pánov návrat a pohotovo mu otvoriť dvere“ (List Rudolfovi, 4). Práve v tomto spočíva krása každého povolania v Cirkvi: dať Bohu čas na to, aby pôsobil svojim Duchom, a tiež vlastnej ľudskosti, aby vo vlastnom životnom stave bola utváraná a rástla podľa miery zrelosti Krista. V Kristovi je všetko v plnosti; my potrebujeme čas na to, aby sme si osvojili jednu z dimenzií jeho tajomstva. Mohli by sme povedať, že toto je cesta transformácie, pri ktorej sa uskutočňuje a prejavuje tajomstvo zmŕtvychvstania Krista v nás. Tajomstvo, na ktoré poukazuje dnešné Božie Slovo v biblickom čítaní z Listu Rimanom: Duch Svätý, ktorý vzkriesil Ježiša z mŕtvych, oživí aj naše smrteľné telá (porov. Rim 8,11). On je Ten, ktorý nás pripodobňuje Kristovi, podľa povolania, ktoré sa dostalo každému z nás, na ceste ktorá vedie z krstného prameňa až do smrti, prechodu do Otcovho domu. Niekedy sa v očiach sveta zdá nemožné zostať po celý život v jednom kláštore, ale v skutočnosti celý život akurát stačí na vstup do tejto jednoty s Bohom, do tej podstatnej a hlbokkej Reality, ktorou je Ježiš Kristus.

Kvôli tomu som prišiel sem, drahí bratia, ktorí tvoríte Kartuziánsku komunitu v Serra San Bruno: povedať vám, že Cirkev vás potrebuje a že vy potrebujete Cirkev. Vaše miesto nie je niekde na okraji: žiadne povolanie v Božom ľude nie je na okraji. Sme jedným telom, v ktorom každý úd je dôležitý, má svoju dôstojnosť a je neoddeliteľný. Aj vy, ktorí žijete v dobrovoľnej izolácii, ste v skutočnosti v srdci Cirkvi a nechávate tiecť vo svojich žilách čistú krv kontemplácie a Božej lásky.

Stat Crux dum volvitur orbis – tak znie vaše motto. Kristov kríž je pevným bodom uprostred zmien a otrasov vo svete. Život v kartúze má účasť na tejto stabilite kríža, ktorá je vlastná Bohu, Jeho vernej láske. Aj vy, bratia kartuziáni, zostaňte pevne zjednotení s Kristom – ako ratolesti na viniči – a budete spojení s Jeho tajomstvom spásy rovnako, ako Panna Mária, ktorá stála – stabat – pod krížom, spojená so Synom rovnakou obetou lásky. Tak ako Mária, aj vy ste spolu s ňou hlboko včlenení do tajomstva Cirkvi, sviatosti jednoty ľudí s Bohom a medzi sebou navzájom. V tomto ste aj ako jednotlivci blízko mojej služby. Nech nad nami bdie Najsvätejšia Matka Cirkvi a svätý Bruno nech vždy žehná z neba vašu komunitu.

Po ich skončení sa pozdravil s jednotlivými členmi rehoľnej komunity, medzi ktorými je aj Slováč, kňaz Bratislavskej arcidiecézy Anton Solčiansky, navštívil jednu z ciel a infirmeriu kláštora. Zo Serra San Bruno sa pápež vrtuľníkom odobral na letisko v Lamezia Terme, odkiaľ sa vrátil späť do Ríma. **TK KBS, RV CZ, RV**

Vo Vatikáne vysvätili dvoch nových biskupov

Vatikán 8. októbra (RV CZ) – V Bazilike sv. Petra vo Vatikáne štátny sekretár Tarcisio Bertone vysvätil dvoch nových biskupov. Prvým je nový generálny sekretár Governatorátu mestského štátu Vatikán, Mons. Giuseppe Sciacca, druhým beninský kňaz, sekretár Pápežskej rady pre kultúru, Barthelémy Adoukonou. Dnes 69-ročný Adoukonou bol žiakom Josepha Ratzingera v dobe jeho profesorského pôsobenia, píše Andrea Tornielli vo svojom komentári na portáli Vatican Insider. V júni 1977 mal obhajovať svoju diplomovú prácu, avšak terajší pápež ho požiadal o preloženie termínu obhajoby na marec a poskytol mu tak iba niekoľko dní k dokončeniu práce. V deň obhajoby, 24. 3. 1977, pred dverami Ratzingerovej pracovne čakala skupina novinárov – nie však na novopečeného absolventa teológie, ale na jeho profesora, ktorého vymenovanie mníchovským arcibiskupom bolo práve zverejnené. Barthelémy Adoukonou však zotrval v kontakte so svojim učiteľom a zúčastnil sa stretnutí s ním v rámci krúžku jeho bývalých študentov. Keď pred dvomi rokmi kardinál Gianfranco Ravasi, predseda Pápežskej rady pre kultúru, hľadal nového sekretára pokiaľ možno z afrického kontinentu, aby zabránilo „prílišnej italianizácii kúrie“, Benedikt XVI. reagoval: Jedného kandidáta by som mal. Po dvoch rokoch na sekretariáte Pápežskej rady pre kultúru bol dnes tento „urýchlený“ diplomant povýšený do biskupského úradu.

Pápež Benedikt XVI. v pondelok 10. októbra prijal na súkromnej audiencii v Apoštolskom paláci nových biskupov - Mons. Giuseppeho Sciaccu a Mons. Barthelémyho Adoukonou s ich rodinnými príbuznými. -jag-

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Žalm 126

Vatikán 12. októbra (RV) – Na Námestí sv. Petra vo Vatikáne Benedikt XVI. pokračoval v cykle katechéz o modlitbe výkladom Žalmu 126.

Drahí bratia a sestry,

v minulých katechézach sme meditovali o niektorých žalospiech a chválospiech, dnes by som sa chcel s vami zamyslieť nad žalmom, ktorý je veľmi radostný. Je to modlitba, ktorá – plná radosti – ospevuje úžasné Božie skutky. Ide o

Žalm 126 – podľa grécko-latinského číslovania 125 – a je oslavou veľkých diel, ktoré Pán vykonal na svojom ľude a ktoré neustále realizuje s každým veriacom.

Žalmista, v mene celého Izraela, začína svoju modlitbu pripomenutím radostnej skúsenosti záchrany:

„Keď Pán privádzal späť sionských zajatcov, boli sme ako vo snách.

Ústa sme mali plné radosti

a jazyk plný plesania“ (vv. 1-2a)

Žalm hovorí o obnovení, čiže o vrátení do pôvodného stavu, teda v celej svojej predošlej pozitívnosti. Vychádza sa teda zo situácie utrpenia a potreby, na ktorú Boh odpovedá realizáciou záchrany a prinavrátением pôvodného stavu modliacemu sa. Nielen to, Boh dokonca túto jeho situáciu ešte zlepšil a obohatil. Práve toto sa udialo Jóbovi, keď mu Pán znovu dá všetko to, o čo prišiel. Ba dokonca všetko znásobuje a zahrňuje ho ešte väčším požehnaním (porov. Jób 42, 10-13). Presne toto zakusuje aj izraelský ľud, keď sa vracia do svojej vlasti z babylonského zajatia. Práve s odvolaním sa na koniec exilu v cudzej krajine je potrebné interpretovať tento žalm: vyjadrenie „obnovenie osudu Siona“ (podľa originálneho jazyka, pozn. prekladateľa) je potrebné čítať a chápať – ako hovorí tradícia – v zmysle: „privádzať späť sionských zajatcov“. Vskutku návrat z exilu je obrazom akéhokoľvek spásonosného Božieho zásahu, pretože pád Jeruzalema a deportácia do Babylonskej ríše boli devastujúcou skúsenosťou pre vyvolený ľud, nielen v politickom a sociálnom zmysle, ale aj – a predovšetkým – v náboženskom a duchovnom zmysle. Strata zeme, koniec dávidovskej monarchie a zničenie Chrámu sa zdajú byť popretím Božích prisľúbení a ľud zmluvy, roztratený medzi pohanmi, si s bolesťou kladie otázky o Bohu, ktorý ako keby zanevrel na svoj ľud. Preto je koniec exilu a návrat do vlasti akoby úžasným návratom k viere, k dôvere a k spoločenstvu s Pánom. Toto je tým „obnovením osudu Siona“, ktoré zahrňa aj obrátenie srdca, odpustenie, obnovené priateľstvo s Bohom, uvedomenie si jeho milosrdenstva a znovuobnovenie možnosti chváliť ho (porov. Jer 29,12-14; 30,18-20; 33,6-11; Ez 39,25-29). Ide o skúsenosť obrovskej radosti, úsmevu a výkrikov plesania. Táto skúsenosť je taká nádherná, že sa zdá akoby sme boli „vo snách“ (v.1). Božie zásahy majú častokrát nečakané formy, ktoré idú oveľa ďalej, než si človek dokáže predstaviť. Tento úžas a táto radosť sú vyjadrené v slovách chvály: „Veľké veci urobil Pán!“ Hovorí to národy a Izrael to ohlasuje:

„Vtedy sa hovorilo medzi pohanmi:

„Veľké veci urobil s nimi Pán.“

Veľké veci urobil s nami Pán

a máme z toho radosť“ (vv. 2b-3).

Boh koná úžasné skutky v dejinách ľudí. Tým, že zachraňuje sa všetkým ukazuje ako Pán mocný a milosrdný, ako útočisko pred utláčateľom, ktorý nezabúda na nárek bedárov (porov. Ž 9, 10.13), ktorý miluje spravodlivosť a právo a ktorého lásky je plná celá zem (porov. Ž 33,5). Vďaka oslobodeniu izraelského ľudu všetky národy uznávajú veľké a podivuhodné skutky, ktoré koná Boh pre svoj ľud a budú oslavovať Pána ako Spasiteľa. Izrael odpovedá na toto oslavovanie všetkých národov, preberá ho a opakuje – avšak už ako protagonista, ako priamy adresát Božích skutkov: „Veľké veci urobil s nami Pán“. Je tu použité spojenie „s nami“, po hebrejsky *‘immanû*, čím je vyjadrený privilegovaný vzťah, ktorý Pán udržiava so svojimi vyvolenými, a ktorý nachádza svoj vrchol a svoju plnú manifestáciu v mene Emmanuel, teda „Boh s nami“, ktorým bol nazývaný Ježiš (porov. Mt 1,23).

Drahí bratia a sestry, v našej modlitbe by sme častejšie mali hľadiť na to, ako nás v rozličných okolnostiach nášho života Pán ochraňoval, viedol, pomáhal nám a mali by sme mu vzdávať chvály za to, čo urobil a čo pre nás robí. Musíme byť pozornejší na dobrá, ktoré nám Pán dáva. Vždy sme pozorní na problémy, ťažkosti a takmer akoby sme nechceli prijať, že množstvo krásnych vecí dostávame dennodenne od Pána. Táto pozornosť, z ktorej sa má stať vďačnosť, je pre nás veľmi dôležitou a máme na ňu pamätať aj v temných chvíľach. Boh koná veľké veci a ten, kto ich zakúsi, musí byť naplnený radosťou. Touto radostnou zvesťou sa končí prvá časť tohto žalmu. Byť zachránený a vrátiť sa z exilu do svojej vlasti znamená akoby vrátiť sa do života: oslobodenie nás otvára k radosti, no taktiež aj k očakávaniu naplnenia niečoho iného, po čom máme túžiť a o čo máme prosieť. To je druhá časť nášho žalmu, ktorá znie takto:

„Zmeň, Pane, naše zajatie

ako potoky na juhu krajiny.

Tí, čo sejú v slzách,

s jasotom budú žať.

Keď odchádzali, idúcky plakali

a osivo niesli na siatie.

No keď sa vrátia, vrátia sa s jasotom

a svoje snopy prinesú“ (vv. 4-6).

Na začiatku svojej modlitby žalmista vyjadruje radosť z návratu - „z obnovenia dobrého osudu“ Pánom. Teraz naopak o ňu prosí, akoby bola niečím, čo je ešte len potrebné zrealizovať. Ak aplikujeme tento žalm na návrat z exilu, tak toto zdanlivé protirečenie sa vysvetľuje historickou skúsenosťou Izraela, ktorého návrat do krajiny bol zložitý a len čiastkový. Toto modliaceho sa vedie k prosbe o ďalší Boží zásah pre zavŕšenie úplného obnovenia ľudu.

No žalm ide ešte ďalej – ponad čisto historické fakty – a otvára sa k širším obzorom, tým teologickým.

Potešujúca skúsenosť oslobodenia z Babylonskej ríše nie je vsutku dovŕšená. „Už“ sa udiala, no „ešte nie“ úplne, pretože jej chýba definitívna plnosť. A tak, zatiaľ čo sa s radosťou oslavuje prijatá záchrana, modlitba sa otvára očakávaniu jej úplnej realizácii. Preto žalm používa zvláštne obrazy, ktoré svojou komplexnosťou poukazujú na mysterióznu skutočnosť vykúpenia, v ktorej sa prelínajú prijaté dary s tými, ktoré ešte len očakávame, život a smrť, radosť ako zo sna a ťažké slzy. Prvý obraz poukazuje na vyschnuté pramene v Negevskej púšti, ktoré sa v období dažďov naplnia búrlivou vodou, ktorá dodá život vyschnutej pôde a spôsobí jej rozkvetnutie. Žalmista teda prosí o to, aby „obnovenie dobrého osudu“ jeho ľudu a návrat z exilu boli ako táto voda, prekypujúca a nezastaviteľná, schopná pretvoriť púšť na nesmiernu veľkú pláň zelene a kvetov.

Druhý obraz sa presúva z vyprahnutých a skalnatých kopcov Negevu na polia, ktoré roľníci obrábajú, aby z nich získali obživu. Aby sme mohli hovoriť o spásе, treba spomenúť skúsenosť, ktorá sa každoročne obnovuje v poľnohospodárskom svete: ťažký a namáhavý okamih sejby a potom prekypujúca radosť zo zberu. Sejba, ktorá je sprevádzaná slzami, pretože sa rozosieva to, čo by sa ešte mohlo stať chlebom, vystavujúc sa očakávaniu plnému neistôt: roľník pracuje, pripravuje pôdu, rozsieva zrná, ale – ako to dobre ilustruje podobenstvo o rozsievačovi – nevie, kam to zrná spadne, či ho pozobú vtáky, či sa ujme, či sa zakorení, či sa stane klasom (porov. Mt 13, 3-9; Mk 4, 2-9; Lk 8, 4-8). Rozsievať semeno je gestom dôvery a nádeje; je potrebná pracovitosť človeka, ale potom sa musí vstúpiť do nemohúceho očakávania, dobre vediac, že bude množstvo rozhodujúcich faktorov pre úspešný zber a že vždy existuje riziko neúspechu. Napriek tomu, rok čo rok, roľník opakuje svoje gesto a rozsieva semeno. A keď sa toto semeno stane klasom a polia sa naplňajú žencami, hľa, prichádza radosť toho, kto stojí pred výnimočným zázrakom. Ježiš poznal túto skúsenosť a hovoril o nej svojim učeníkom: „Hovoril: S Božím kráľovstvom je to tak, ako keď človek hodí semeno do zeme; či spí alebo vstáva, v noci či vo dne semeno klíči a rastie a on ani o tom nevie“ (Mk 4, 26-27). Je to mystérium zrodené zo života, sú to zázračné „veľké veci“ spásy, ktoré Pán koná v ľudských dejinách a ktorého tajomstvo ľudia ignorujú. Božský zásah, keď sa prejavuje v svojej plnosti, nadobúda nezadržateľný rozmer, ako potoky Negevskej púšte a ako obilie na poliach, ktoré zas poukazujú na nepomernú hojnosť, typickú pre Božie veci: nepomer medzi námahou sejby a nesmiernou radosťou zberu, medzi úzkosťou očakávania a uspokojivým pohľadom na plné sýpky, medzi drobnými semenami rozosiатыmi do zeme a veľkými kopami snopov pozlátených slnkom. Pri žatve je všetko premenené, plač sa skončil, prenechal miesto pokriku jasavej radosti.

Na toto všetko sa odvoláva žalmista, keď hovorí o spásе, oslobodení, privádzaní zajatcov, návrate zo zajatia. Zajatie v Babylonskej ríši, ako každá iná situácia utrpenia a krízy, so svojou bolestivou temnotou spôsobe-

nou pochybnosťami a zdanlivou vzdialenosťou Boha, je – ako hovorí náš žalm – ako osivo. V mystériu Krista, vo svetle Nového zákona, sa posolstvo stáva ešte explicitnejším a jasnejším: veriaci, ktorý prekonáva túto temnotu je ako pšeničné zrná, spadnuté do zeme, ktoré odumiera, ale preto, aby prinieslo veľkú úrodu (porov. Jn 12, 24); alebo, podľa ďalšieho obrazu, ktorý je Ježišovi blízky, je ako žena, ktorá trpí v pôrodných bolestiach, aby mohla dosiahnuť radosť z toho, že priviedla na svet nový život (porov. Jn 16, 21).

Drahí bratia a sestry, tento žalm nás učí, že v našej modlitbe musíme byť vždy otvorení pre nádej a pevní vo viere v Boha. Naše dejiny, hoci často poznačené bolesťou, neistotami, momentmi krízy, sú dejinami spásy a „privádzania zajatcov“. V Ježišovi každé naše zajatie končí a každá slza je osušená, v tajomstve jeho Kríža, jeho smrti premenenej na život, ako zrnko obilia, ktoré puká v zemi a stáva sa klasom. Aj u nás je toto konanie Ježiša Krista veľkou radosťou, povedaním „Áno“ Bohu a „obnovením nášho dobrého osudu“. Tí, ktorí sa vrátili z Babylonskej ríše – hoci plní radosti – predsa len našli zúboženú a zdevastovanú krajinu. Napriek ťažkosti zasiat' semená, utrpeniu a slzám však nakoniec prišla úroda. Tak aj my, objaviac Ježiša Krista, náš život, našu cestu a pravdu, vstúpiac na pôdu viery, do „krajiny viery“ častokrát nachádzame temnotu, ťažkosti, zasievanie v slzách, no buďme si istí, že vďaka Kristovmu svetlu nakoniec príde hojná úroda. A toto sa musíme naučiť aj v temných chvíľach: nezabudnúť na to, že svetlo jestvuje, že Boh je uprostred našich životov a že môžeme siať s veľkou dôverou, že Božie „áno“ je silnejšie ako my všetci. Dôležité je nezabudnúť na túto Božiu prítomnosť v našich životoch, na túto hlbokú radosť, že Boh prišiel a oslobodil nás. Dôležitá je aj vďačnosť za poznanie, že Ježiš Kristus prišiel k nám. Táto vďačnosť sa mení na nádej. Hviezdou tejto nádeje, ktorá do nás vlieva dôveru, je svetlo a práve ťažkosti spojené s rozsievaním sú začiatkom nového života vo veľkej a definitívnej radosti z Boha.

Benedikt XVI. zarmútený z nepokojov v Egypte

Pápež sa na záver generálnej audiencie vyjadril aj k víkendovým nepokojom v Egypte.

„Som hlboko zarmútený z prejavov násilia, ktoré sa udiali v Káhire v túto nedeľu. Pripájam sa k bolesti príbuzných obetí a celého egyptského ľudu, trýzneného pokusmi zničiť pokojné spoluzitie medzi rôznymi komunitami, ktoré je naopak potrebné ochraňovať, a to predovšetkým v tomto okamihu prerodu krajiny. Vyzývam veriacich k modlitbám za to, aby táto spoločnosť požívala skutočný pokoj, založený na spravodlivosti, rešpektovaní slobody a dôstojnosti každého občana. Okrem toho podporujem úsilie egyptských civilných a náboženských vodcov o vytvorenie spoločnosti, v ktorej budú rešpektované ľudské práva všetkých – predovšetkým menšín – pre dobro jednoty národa.“

Preklad: Ľubomír Rebek

Konferencia v Ríme - Žena, životná energia v poslaní Cirkvi

Vatikán 10. októbra (RV) – Žena, životná energia v poslaní Cirkvi - toto je názov konferencie, ktorú zorganizoval Inštitút vyšších štúdií o žene, pri Pápežskej univerzite Regina Apostolorum, pod patronátom Pápežskej rady pre laikov. Jej cieľom bolo zachytiť a poukázať na stopu ženskej charizmy v dejinách a v súčasnom svete. Zároveň chce upozorniť na konkrétny prínos žien v dejinných udalostiach života Cirkvi a osobitným spôsobom zdôrazniť rozhodujúcu úlohu matiek a iných žien v sprostredkovaní a prenášaní viery a iných morálnych hodnôt v rodinnom prostredí. -js-

Katalánska Cirkev ma novú blahoslavenú Annu Mariu Janer Anglarill

Španielsko 8. októbra (RV CZ) – V horskej obci La Seu d'Urgell v katalánskej autonómnej provincii bola blahorečená Anna Maria Janer Anglarill, zakladateľka Inštitútu sestier Svätej rodiny z Urgellu. Beatifikácii predsedal kardinál Angela Amato, SDB, prefekt Kongregácie pre kauzy svätých. Vo svojej homílii pripomenul, že katalánskej cirkvi pribudol ďalší vzor svätosti. Táto žena nadpriemerne vysokej postavy a vznosného zjavu vystupovala vždy s jednoduchosťou a skromnosťou.

Nová blahoslavená sa narodila 18. 12. 1800 v katalánskom meste Cervera. Už od malička cítila povolanie k starostlivosti o chorých, ktoré vyústilo vo vstup kongregácie Sestier lásky. Venovala sa chorým a výchove v dievčenskej škole. Neskôr sa stala aj predstavenou rádu. Po zrušení reholí a konfiškácii cirkevného majetku v roku 1836 bola donútená k francúzskemu exilu, trvajúcemu až do roku 1844. Po svojom návrate obnovila svoju službu v nemocnici v Castellortu, dokiaľ ju diecézny biskup nevyzval, aby sa ujala chudobnej nemocnice v La Seu d'Urgell. Tu 29. júna 1859 vznikol Inštitút sestier Svätej rodiny z Urgell, ktorý sa venuje starostlivosti o chudobných a chorých, výchove detí a problematickej mládeži. Nasledujúci revolučné dejinné obdobie opäť reholnice tvrdo zasiahlo; prvá generálna kapitula sa tak stretla po viac než tridsiatich rokoch od založení kongregácie a zvolila Matku Janer napriek jej vysokému veku prvou generálnou predstavenou Inštitútu na trojročné obdobie 1880 – 1883. Katalánska blahoslavená zomrela ako 58-ročná 11. 1. 1885.

Apoštolát sestier Svätej rodiny sa zameriava práve na týchto „nových chudobných“ – rozpadnuté rodiny, prisťahovalcov, hľadajúcich, pesimistov, pripomenul kardinál Amato. Takmer tristo rehoľníčok Inštitútu dnes

pôsobia v jedenástich krajinách – vo farnostiach, nemocniciach, školách a domovoch pre seniorov. -jag-

Kongres Európskej komisie pre katolícku výchovu v Prahe

Praha (TS ČBK/RV/SIR) – Kongres Európskej komisie pre katolícku výchovu (CEEC) vyvrcholil 8. októbra v Prahe. Na dvojdňovom zasadnutí prijalo pozvanie 35 delegátov z 23 európskych krajín, ktorí rokovali v angličtine a francúzštine o témach, ako sú historické a súčasné perspektívy katolíckeho školstva v hostiteľskej krajine – Českej republike, náboženskej formácie a animácie učiteľov na katolíckych školách. Program začal v piatok aj v sobotu rannou svätou omšou v Bazilike Nanebovzatia Panny Márie na Strahove.

Delegáti sa venovali aj prípravám na 50. výročie deklarácie II. vatikánskeho koncilu Gravissimus educationis a 100. výročiu vzniku Kongregácie pre katolícku výchovu, ktoré si pripomenieme v roku 2015. Jedným z bodov programu bola voľba nového prezidenta CEEC. Najbližšie štyri roky bude mandát zastávať Dr. Christine Mannová z Rakúska, ktorá nastúpi po doterajšom prezidentovi Jeanovi-Pierrovi Gardym z Francúzska.

„Mnohé ministerstvá školstva majú predstavu o škole ako o púhej príprave na prácu. Ide o istý druh funkcionalizmu, čo je dôležité, ale katolícka výchova je o formácii celého človeka. Kresťanský rozmer je pre nás veľmi dôležitý,“ uviedol generálny sekretár CEEC Etienne Verhack.

Účastníkov kongresu prijal aj pražský arcibiskup Dominik Duka, prehliadli si arcibiskupský palác, Strahovský kláštor a Katedrálu sv. Víta. -mš-

V Anglicku vystavili ostatky blahoslaveného Johna Henryho Newmana

Veľká Británia 10. októbra (RV) – V kostole Birminghamského oratória v Anglicku vystavili k verejnej účte, počas slávnostnej svätej omše uplynulú sobotu, ostatky blahoslaveného Johna Henryho Newmana.

Biskup diecézy Shrewsbury, Mark Davies, ktorý predsedal svätej omši pri príležitosti liturgickej spomienky na tohto blahoslaveného kardinála, vo svojej homílii zdôraznil, že „aj keď tento viktoriánsky kardinál predpovedal, že relativizmus môže v nastávajúcom storočí spôsobiť zmätok, ponúkol aj povzbudenie, že ak Cirkev ostane pevná a vo viere, bude svedkom pomnutia tohto súčasného utrpenia“. -js-

Ordinári Svätej zeme k útokom voči kresťanským miestam kultu

Izrael 10. októbra (RV) – V posledných dňoch sa takmer po celom území Svätej zeme množia útoky voči kresťanským miestam kultu a cintorínom. Ordinári Svätej zeme sa počas svojho posledného zasadania venovali aj tejto skutočnosti. V sobotu, 8. októbra, vydali oficiálne vyhlásenie, v ktorom rázne odsudzujú tieto násilné útoky, ktoré – podľa vyhlásenia – „ohrozujú pokojné spoluzitie a bezpečnosť všetkých ľudí“.

Pri tejto príležitosti vyjadrili želanie, aby „izraelská vláda – okrem odsúdenia týchto skutkov a prejavovania úprimnej solidarity – prehodnotila úlohu Štátu pri formovaní svojich obyvateľov, najmä v oblasti rešpektovania náboženskej odlišnosti a pluralizmu“. V závere vyhlásenia ordinári Svätej zeme prosia Boha, aby inšpiroval izraelských lídrov i celý ľud k vzájomnej spolupráci pri vytváraní spoločnosti, v ktorej by náboženstvo mohlo zastávať konštruktívnu funkciu“.

-Pr-

Katolícka cirkev v Mexiku protestuje proti návrhu zákona o dočasnom manželstve

Mexiko 7. októbra (RV/CNN) – Katolícka cirkev v Mexiku rázne protestuje proti návrhu novely zákona, ktorá by dovoľovala na území hlavného mesta Mexiko City uzatvárať dočasné manželstvá na dobu dvoch rokov. Ľavicový politik Leonel Luna, ktorý tento návrh predložil mestskému parlamentu tvrdí, že jeho návrh zákona len odráža súčasnú realitu. „Takmer 50% všetkých manželstiev v Mexiku končí rozvodom. Snažíme sa prispôbiť realite a vytvoriť mechanizmy, ktoré umožnia párom ukončiť ich manželstvo bez ďalšej zbytočnej bolesti a trápenia počas rozvodového konania“, povedal poslanec.

Návrh novely zákona ďalej odôvodňuje finančnou stránkou: „Rozvod v Mexiku stojí približne \$3,500, z toho asi \$1,500 putuje do vreciek právnikom, zvyšok štátu.“ V prípade schválenia zákona by manželstvu jednoducho „vypršala platnosť“ po dvoch rokoch, bez potreby akéhokoľvek rozvodu. Návrh zákona tiež upravuje bezpodielové vlastníctvo manželov v tomto „dočasnom“ manželstve, starostlivosť o deti, a – v prípade ukončenia manželstva – rozdelenie majetku a detí.

Hovorca Mexickej biskupskej konferencie José de Jesus Aguilar v tejto súvislosti vyjadril: „Mexiko trpí veľkými problémami. Ich hlavným dôvodom je strata zmyslu pre tradičné hodnoty. Namiesto pohodlných zákonov vytvorených najmä pre politické ciele by sa poslanci mali zamerať na podporovanie skutočných a trvácich hodnôt, ako sú manželstvo a rodina.“

Mexiko je – po Brazílii – druhou krajinou na svete s najväčším počtom katolíkov a novela zákona protirečí kresťanskej viere množstva Mexičanov. Odlišná situácia je však v hlavnom meste krajiny – Mexiko City – kde majú liberáli väčšinu aj v legislatíve. Pred dvoma rokmi sa im podarilo presadiť legalizáciu homosexuálnych zväzkov.

-Pr-

Fórum pre dialóg s ateistami Nádvorie národov v Bukurešti

Bukurešť 12. októbra (RV CZ) – „Humanizmus a spiritualita – je možný dialóg o transcencii?“ Túto otázku si kladú účastníci fóra Nádvorie národov, ktorého druhého etapa začala 12. októbra v hlavnom meste Rumunska, v Bukurešti. Intelektuálna platforma pre dialóg s ateistami, iniciovaná Pápežskou radou pre kultúru z popudu pápeža Benedikta XVI., odštartovala v marci tohto roka v Paríži. Jej názov sa inšpiruje obrazom veľkého nádvorja v Jeruzalemskom chráme, na ktoré mali prístup pohania, teda nie-Židia. Mali tak príležitosť prichádzať do blízkosti svätyne, stretnúť sa so znalcami Písma a v slobode a vzájomnom rešpekte hovoriť o otázkach viery.

Na bukureštskej univerzite 11. októbra o mystériu existencie hovorili predseda Pápežskej rady pre kultúru, kardinál Gianfranco Ravasi a rumunský fyzik a filozof Horia-Roman Patapievici, predseda Rumunského kultúrneho inštitútu. Kardinál Ravasi pri príprave svojho príspevku sa zaoberal predovšetkým dielom filozofa Emila Ciorana a spisovateľa a dramatika Eugéne Ionesca. Sú podľa jeho názoru ideálne prototypy agnostikov či ateistov, ktorých však celoživotne poháňa otázka po existencii Boha. Nádvorie národov sa z Bukurešti presunie do Florencie (17. októbra) a v novembri do Tirany.

-jag-

Svetové stretnutie katolíckych producentov a televízií

San Jose (TS ČBK) - V hlavnom meste Kostariky San José 6. októbra skončilo trojdňové svetové stretnutie katolíckych producentov a televízií. Jeho cieľom bolo prezentovať účastníkom vlastnú tvorbu, nadviazanie kontaktov, výmena a nákup nových programov, ako aj zdieľanie skúsenosti a diskusie nad aktuálnymi otázkami, ktoré súvisia so svetom komunikačných prostriedkov.

Podobné stretnutia sa konajú na svetovej úrovni jedenkrát za dva roky; v menšom rozsahu, na európskej úrovni, každý rok. Usporiadateľom je SIGNIS - svetová katolícka asociácia pre komunikáciu so sídlom v Bruseli, ktorá združuje všetky katolícke televízie a produkčné štúdiá na celom svete.

-mš-

V Bratislave zasadala Rada pre spoločenské komunikačné prostriedky KBS

V Bratislave sa 10. októbra zišli členovia Rady pre spoločenské komunikačné prostriedky Konferencie biskupov Slovenska (KBS). Nosným bodom rokovania bola diskusia o mediálnych projektoch, ktoré sa uchádzajú o finančnú podporu zo zbierky na katolícke médiá. Na Slovensku sa táto zbierka koná pravidelne na siedmu veľkonočnú nedeľu. O projektoch, ktoré odporučili, rozhodnú biskupi na plenárnom zasadnutí KBS, ktoré sa uskutoční koncom októbra na Donovaloch.

Rada rozhodla o vypísaní nominácii novinárov a mediálnych pracovníkov na „Cenu Andreja Radlinského pre rok 2012“. Zámerom ocenenia, ktoré udelí už po tretíkrát, je vyjadriť vďaka Katolíckej cirkvi na Slovensku ľuďom, ktorí sa význačným spôsobom zaslúžili o rozvoj kresťanských masmédií, alebo svojimi dielami, či svojou činnosťou pravdivo a v duchu kresťanskej viery pôsobili v oblasti masmédií. Cieľom ocenenia je povzbudiť pracovníkov do ďalšej tvorivej mediálnej práce a prehĺbiť vzťahy medzi Cirkvou a tvorivými pracovníkmi v oblasti masmédií.

Rada pre spoločenské komunikačné prostriedky KBS udelí ocenenie laureátom počas Dňa katolíckych médií. Uskutoční sa v sobotu, 19. mája 2012 na Kapitulskej ulici v Bratislave, kde momentálne sídli väčšina katolíckych médií. V programe nebude chýbať deň otvorených dverí v týchto médiách, slávnostná svätá omša v Katedrále sv. Martina a slávnostné odovzdanie Ceny Andreja Radlinského. Želaním organizátorov je, aby sa na tomto stretnutí mohli zúčastniť viaceré katolícke médiá vrátane farských.

Členovia Rady sa venovali aj zmenám štatútov rád a komisií KBS. Najpodstatnejšou zmenou, ktorú zobrali na vedomie, je obmedzenie doby platnosti dekrétu členov rady na tri roky, po ktorých môže byť členstvo obnovené. Doteraz bolo toto členstvo stanovené až do odvolania. Medzi bodmi rokovaia Rady bola aj príprava na vytvorenie partikulárnych noriem Konferencie biskupov Slovenska na základe Kódexu Kánonického práva, ako napríklad vystupovanie klerikov v médiách. -jk-

Svätý Otec vymenoval nových pápežských kaplánov pre Bratislavskú arcidiecézu

Bratislavský arcibiskup a metropolita Mons. Stanislav Zvolenský 11. októbra odovzdal menovacie dekréty novým pápežským kaplánom Bratislavskej arcidiecézy. Svätý Otec Benedikt XVI. menoval za pápežských kaplánov riaditeľa Arcidiecézneho katechetického úradu

Mgr. Jozefa Adamkoviča; farára bratislavskej Farnosti svätého Martina ThDr. Ing. Jozefa Jančoviča PhD.; farára farnosti Bratislava - Jarovce Prof. ThDr. Jozefa Krupu, PhD. a ekonóma Bratislavskej arcidiecézy ThDr. Ing. Vladimíra Thurza, PhD. Všetkým menovaným prináleží aj právo nosiť titul „monsignor“ (Mons.). Jozef Hal'ko

Relikvia sv. Jána Almužníka putuje do Grécka, Rakúska a na Ukrajinu

Relikviu sv. Jána Almužníka si od zástupcov Bratislavskej arcidiecézy 11. októbra prevzali predstavitelia pravoslávnej cirkvi z Grécka, Ukrajiny a Rakúska. Arcidiecéza uchováva vzácnu relikviu v Kaplnke sv. Jána Almužníka v Katedrále sv. Martina.

Prvú relikviu prevzal páter Simon, mních z kláštora Koutloumousiani Sv. Panteleimona na Svätej hore Atos v Grécku. Odovzdal mu ju generálny vikár arcidiecézy Mons. Ján Formánek. „Verím, že aj táto relikvia a jej uctievanie u vás, bude nás navzájom spájať, vo viere, nádeji a láske, aby sa raz naplnila vôľa Pánova, aby všetci jedno boli,“ povedal Formánek, ktorý odovzdal aj potvrdzujúcu listinu o relikvii. „Toto je veľká oslava, neuveriteľná vec pre nás. Sv. Ján je tu na Slovensku, stráži vás. Síce si berieme iba trošku kosti, ale je to, ako keby sme brali celého,“ povedal Simon.

Ďalšie dve relikvie, uchované z tkaniva svätca, popoludní prevzal z rúk bratislavského arcibiskupa a metropolitu Mons. Stanislava Zvolenského - arcibiskup Fedor z Mukačeva, ktorý na slávnostnom akte zastupoval arcibiskupa Vladimíra z Kyjeva.

Štvrtú relikviu odovzdal bratislavský arcibiskup grécko-ortodoxnému metropolitovi z Viedne Michaeľovi Staikosovi. „Prijímame túto relikviu s veľkým rešpektom a znamená veľké bohatstvo pre našu cirkev,“ povedal Staikos po odovzdaní. -ml-

Biskup Rábek celebroid svätú omšu na Gerlachovskom štíte

Vysoké Tatry (12. októbra) - Gerlachovský štít sa stal miestom konania nevšednej udalosti. Ordinár Ozbroyených síl a ozbrojených zborov SR Mons. František Rábek slávil na jeho vrchole 5. októbra svätú omšu. Liturgickej slávnosti predchádzal šesťhodinový výstup na vysoký tatranský končiar, ktorý biskup spolu so spoločníkmi absolvoval už po niekoľkokrát v živote. S tromi spoločníkmi a dvomi horskými vodcami ho však zdolal po prvýkrát vo veku 62 rokov. Tibor Ujľacký

Konferencia vyšších rehoľných predstavených má nového predsedu

Donovaly 12. (októbra) – Konferencia vyšších rehoľných predstavených má nového predsedu. Saleziána, dona Karola Maníka SDB po troch rokoch vystriedal verbista páter Ján Halama SVD, ktorý sa stal aj predsedom rady Konferencie. Rozhodli o tom jej zástupcovia, ktorí sa od 10. do 11.

októbra zišli na pravidelnom plenárnom zasadnutí na Donovaloch. Podpredsedom Konferencie sa na druhé funkčné obdobie stal vincentín páter Jozef Noga CM. Ďalšími členmi rady sú premonštrát P. Ambróz Martin Štrbák OPraem, salezián don Karol Maník SDB a fran-tiškán br. Jeremiáš Daniel Kvaka, OFM.

Úlohou Konferencie, ktorej štatút schválila apoštolská stolica, je podporovať a rozvíjať zasvätený život, spolupracovať na poli pastoračnom, charitatívnom, výchovno-vzdelávacom, ako aj udržiavať kontakt s cirkevnými a štátnymi predstaviteľmi, s jednotlivými dikastériami rímskej kúrie, podporovať snahy Konferencie biskupov Slovenska (KBS) a spolupracovať s ňou, ako i s jednotlivými biskupmi.

Ján Halama SVD pochádza z Tepličky nad Váhom. Ako osemnásťročný vstúpil do kňazského seminára Spoločnosti Božieho Slova. V roku 1997 bol vysvätený za kňaza. Základné teologické štúdiá absolvoval v Nyse (Poľsko) a v Bratislave na Teologickej fakulte Trnavskej univerzity. Doktorandské štúdiá v oblasti ekumenizmu absolvoval v rokoch 1996 – 1998 a v rokoch 2006 – 2008 na Katolíckej univerzite Jána Pavla II. v Ľublíne (Poľsko). V rokoch 1998 až 2004 bol prefektom v kňazskom seminári Spoločnosti Božieho Slova v Bratislave a zároveň prednášal na Cyrilometodskej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. V rokoch 2004 – 2010 bol správcom farnosti v Terchovej. V máji 2010 sa stal provinciálom Spoločnosti Božieho Slova na Slovensku. **Tomáš Brezáni CM/ foto Martin Štefanec**

Otvorili prvé diecézne centrum mládeže v Trnavskej arcidiecéze

Prvé diecézne centrum mládeže v Trnavskej arcidiecéze slávnostne otvorili včera v Bojničkách pri Hlohovci. Nové zariadenie vzniklo v budove bývalého kláštora

sestier satmárok a bude slúžiť rôznym mládežníckym aktivitám v rámci celej arcidiecézy.

Ako pri slávnostnom otvorení uviedol trnavský arcibiskup Róbert Bezák, verí, že mládež získala hodnotný priestor pre upevňovanie viery: „To, že môžeme otvárať diecézne mládežnícke centrum je skôr takým vyvrcholením procesu, ktorý je schytiť v tom priestore duchovného života náboženského mladých ľudí, ktorí cítia potrebu ako aj svojho vlastného vyjadrenia. Ja viem, že tá cirkev sa vždy tak budovala, ako taká farská cirkev, okolo kostola, fary, môžeme povedať, že sa tak rozširuje ten priestor, už to nie je len jeden kostol a jedna fara, ale je to taký priestor spoločného života.“

Podľa koordinátora centra Ondreja Chrválu centrum s názvom Archa bude nielen symbolikou, ale aj obrazne povedané korábom ponúkajúcim radostnú plavbu: „Základom centra je vytvoriť miesto v diecéze, kde mladí môžu kedykoľvek prísť, cítiť sa ako doma, cítiť sa dobre medzi svojimi vo viere a naberať posilu do neľahkého života, čo je dnes vo svete.“ **Rádio Lumen, Jozef Polešenský**

Na Velehrade sa zišli bohoslovci zo Slovenska, Čiech a Moravy

Český Velehrad sa stal miestom víkendového stretnutia bohoslovcov zo Slovenska, Čiech a Moravy. Na miesto putovali spolu so svojimi predstavenými už v piatok, keď sa ubytovali v rodinách vo farnostiach v blízkosti Velehradu. Sobotňajší program začal predstavením šiestich slovenských a dvoch českých seminárov v tamojšej Bazilike Nanebovzatia Panny Márie. Vyvrcholil svätou omšou, ktorú celebroidal pomocný biskup kráľovohradeckej diecézy Mons. Josef Kajinec, ktorý Českou biskupskou konferenciou poverený pastoračiou povolání. „Modlitba je hlavnou katedrou našich teologických inštitútov“, uviedol otec biskup, keď sa v homílii zamyslel nad myšlienkami súvisiacimi so spomienkou Panny Márie Ružencovej. „Modlitba zjemňuje strohé intelektuálne prostredie a robí našu činnosť zrelšou“ pokračoval a vyzval bohoslovcov, aby modlitbou ruženca prinavrátili Európe strácajúce sa kresťanské korene.

Tohtoročnej púte sa zúčastnilo 360 bohoslovcov oboch rítov a republík, ktorí v jedenástich skupinách uvažovali nad témami príhovoru pápeža Benedikta XVI. bohoslovcov v Madride. Zamerali sa na okruhy osobného duchovného rastu, rozvoja osobnosti voči blízkym a predstaveným, ako aj pripravenosťou do pastoračného pôsobenia. Výsledky spoločných úvah prezentovali v Slovanskej sále Stojanovho gymnázia, kde sa sobotný program ukončil mariánskou modlitbou v podaní gréckokatolíckych bohoslovcov z Prešova.

V nedeľu bohoslovci strávili v jednotlivých farnostiach, kde sa podelili o svedectva a rozličné prezentácie svojich seminárov. **Michal Válka**

Trnavský samosprávny kraj ocenil čestným občianstvom želivského opáta

Trnava 8. októbra (TK KBS) – Trnavský samosprávny kraj (TTSK) ocenil za prínos k rozvoju duchovného života a upevňovanie morálnych hodnôt čestným občianstvom želivského opáta Bronislava Ignáca Kramáru, O. Praem. Ocenenie mu udelili 6. októbra v Divadle Jána Palárika v Trnave na podujatí s názvom Otvorená samospráva, ktoré sa uskutočnilo pri príležitosti blížiaceho sa 10. výročia vzniku vyšších územných celkov.

Želivský opát bol jedným zo štyroch osobností, ktoré získali čestné občianstvo kraja. P. Valtoš o. Praem

V Spišskej Kapitule na duchovnej obnove žurnalisti z Katolíckej univerzity

Spišská Kapitula 10. októbra (TK KBS) – Sústreďenie zo spirituality – duchovnú obnovu prežili minulý týždeň v Kňazskom seminári v Spišskej Kapitule študenti žurnalistiky z Filozofickej fakulte Katolíckej univerzity v Ružomberku. Od 6. do 9. októbra ju viedol správca Univerzitného pastoračného centra Jána Vojtaššáka v Ružomberku Jozef Žvanda. V programe nechýbal spoločný duchovný program, debaty, stolovanie i šport. Jozef Žvanda

V Trnave si pripomenuli duchovný odkaz biskupa Pavla M. Hnilicu SJ

Piate výročie smrti a duchovný odkaz slovenského biskupa Pavla M. Hnilicu SJ si veriaci pripomenuli 8. októbra, na svätej omši v Katedrále sv. Krstiteľa v Trnave. S celebrantom, generálnym riaditeľom Rádia Lumen Jurajom Spuchľákom, sa jej zúčastnili viacerí kňazi zo Spoločnosti Ježišovej ako aj kňazi a sestry z misijného spoločenstva Rodiny Panny Márie.

V homílii kazateľ, okrem iného, vyzdvihol odvahu, ktorou sa biskup vyznačoval po celý svoj život. Obrazy Fatimskej Panny Márie a Milosrdného Ježiša, ktoré boli prinesené v sprievode s obetnými darmi pripomínali biskupovu horlivosť pri šírení úcty k Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie, jeho vernosť pri ohlasovaní fatimských posolstiev a jeho milosrdné srdce, ktoré neodmietlo nikoho. Pred záverečným požehnaním si veriaci obnovili zasvätenie Panne Márii textom, ktorý biskup už ako novic 8. decembra 1942 napísal svojou vlastnou krvou.

Po svätej omši sa konala krátka pobožnosť v krypte, kde je biskup Hnilica pochovaný.

Vzácnym hosťom na tejto svätej omši bol dp. Leo Masburg, bývalý sekretár biskupa a dlhoročný spolupracovník Matky Terezy. Pavol Benedict Lipták

V Chorvátskom Grobe odhalili pamätník roľníkovi Jánovi Šefčíkovi

V areáli farského Kostola Krista Kráľa v Chorvátskom Grobe odhalili 8. októbra pamätník roľníkovi Jánovi Šefčíkovi a ostatným roľníkom – obetiam násilnej kolektivizácie v päťdesiatych rokoch 20. storočia v okresoch Malacky, Pezinok a Senec. Na začiatku slávil slávnostnú svätú omšu, ktorú celebraval želivsky opát Bronislav Ignác Kramár, O. Praem. Koncelebrantmi boli Anton Srholec, predseda KPVS a Jozef Kemp, farár farnosti Chorvátsky Grob a súdny vikár Bratislavskej arcidiecézy.

Vo svojej homílii želivsky opát vyzdvihol osobnosť Jána Šefčíka. „Roľník Ján Šefčík počul Boží hlas a plnil Božiu vôľu. Plnil ju aj vtedy, keď bol ponížovaný, mučený a väznený,“ uviedol.

Po svätej omši nasledovalo odhalenie pamätníka Martinom Bertom, podpredsedom Bratislavského samosprávneho kraja a Máriou Matúšovou, vnučkou Jána Šefčíka. Martina Blažeková

V Prešove si pripomenuli život a dielo profesora Russnáka

Prešov (13. októbra) – Život a dielo popredného predstaviteľa Gréckokatolíckej cirkvi na Slovensku, profesora Mikuláša Russnáka, si v utorok 11. októbra, pripomenuli na Gréckokatolíckej teologickej fakulte (GTF) Prešovskej univerzity (PU) v Prešove. Na medzinárodnej konferencii s názvom Ekumenický aspekt života a diela profesora Mikuláša Russnáka (1878 – 1954) v kontexte súčasného medzináboženského dialógu, vystúpili viacerí domáci i zahraniční hostia.

Konferenciu otvoril vedúci projektu, Andrej Slodička, ktorý zároveň predstavil prítomným vedeckú monografiu s názvom Univerzitný profesor Mikuláš Russnák (1878 – 1954) v súradniciach času a doby, ktorá vyšla v rámci riešenia tohto projektu. Po jej prezentácii nasledoval príhovor prof. Petra Šturáka, dekana GTF, ktorý vyjadril radosť nad vedeckým spracovaním života a diela univerzitného profesora Mikuláša Russnáka. Konferencia pokračovala vystúpením odborníkov. Monika Slodičková

Pútnici z francúzskej farnosti Medeleine v Paríži na návšteve v Prešove

Prešov 8. októbra (TK KBS) - Viac ako 40 pútnikov z Francúzska, konkrétne z farnosti Madeleine v Paríži, zavítalo 7. októbra do Prešova, kde ich na Gréckokatolíckom arcibiskupskom úrade privítal prešovský arcibiskup a metropolita Ján Babjak SJ. Prezreli si arcibiskupskú rezidenciu, v ktorej sa nachádza aj expozícia histórie Prešovskej archieparchie, arcibiskupskú Kaplnku sv. Jozefa a Katedrálu sv. Jána Krstiteľa, kde boli prítomní na svätej liturgii, ktorú slávil vladyka Ján.

Hostia tak spoznali, že integrálnou súčasťou Katolíckej cirkvi na Slovensku sú aj gréckokatolíci, ktorí Boha oslavujú v byzantskom obrade. Pod vedením knazov Mons. Imricha Tótha, slovenského knaza, ktorý pôsobí medzi Slovákmi vo Francúzsku a vo farnosti Madeleine, a Daniela Ponsrada, farára tejto farnosti, desať dní putujú po Slovensku. Navštívili už viaceré mestá. Každoročne takto putujú do inej krajiny, aby sa v nej zoznámili so životom viery. Svoju púť sami nazvali ekumenickou, pretože sa zoznamujú aj so životom nekatolíckych veriacich.

Lubomír Petrik

V Levoči konferencia o biskupoch v 20. storočí

Levoča 13. októbra (TK KBS) – Slovenskí katolícki biskupi v 20. storočí bola téma vedeckej konferencie, ktorá dnes vyvrcholila na Mariánskej hore v Levoči. Dvojdňové stretnutie bolo spojené so zasadnutím Rady pre históriu Konferencie biskupov Slovenska (KBS), ktoré rokovalo pod vedením jej predsedu, nitrianskeho diecézneho biskupa Mons. Viliama Judáka. Jej členovia na zasadnutí hovorili o Roku sv. Cyrila a Metoda, ako aj o oceňovaní významných kresťanských historikov. Zároveň sa venovali aj projektu historického bádania vo vzťahu k Druhému vatikánske mu koncilu v súvislosti s päťdesiatym výročím jeho otvorenia v roku 2012.

Na odbornej konferencii zazneli viaceré príspevky. Peter Zubko predstavil tému - Obraz biskupa v slovenskej spoločnosti 20. storočia: kontinuita a zmeny. Emília Hrabovec sa zamerala na Svätú stolicu a slovenských biskupov v medzivojnovom období. Vzťahy slovenských katolíckych biskupov s americkými Slovákmi v medzivojnovom období zaujímali Štefana Kucíka. Slovenskí biskupi a Prvá slovenská republika

bola témou príspevku Róberta Letza. Postoj biskupov k politickej činnosti kňazov počas Prvej Slovenskej republiky prezentoval Stanislav Kaššovic. Gabriel Brendza priblížil banskobystrického biskupa Andreja Škrábika a Slovenské národné povstanie a Ivan Petranský Slovenský episkopát v rokoch 1945 až 1948. Jozef Haľko sa zameral na slovenských biskupov a komunizmus a Viliam Judák na slovenských biskupov a Druhý vatikánsky koncil. Biskup Ján Pásztor a liturgická obnova na Slovensku bola témou príspevku Daniela Diana. František Dluhoš rozobral tému slovenských biskupov a sociálnej otázky, Peter Sedlák zas slovenský episkopát a cyrilometodskú úctu. S listami Jána Vojtaššáka, ktoré sa našli v Pápežskom slovenskom ústave sv. Cyrila a Metoda v Ríme (z roku 1964) zoznámil účastníkov konferencie Jozef Kryštof. Správu o stave medzinárodného výskumného projektu Lexikón biskupov habsburskej monarchie 1804 – 1918 a o medzinárodnom výskumnom projekte Druhý vatikánsky koncil a koncilové Otcovia prezentovala Emília Hrabovec.

Cieľom konferencie bolo otvoriť veľkú tému objasňovania cirkevných dejín.

Daniel Dian

V Dome Quo Vadis prezentovali preklad druhého dielu knihy Ježiš Nazaretský

Slovenský preklad druhého dielu knihy Benedikta XVI. - Josepha Ratzingera Ježiš Nazaretský prezentovali 10. októbra v bratislavskom Dome Quo Vadis. Knihu, ktorá vyšla vo vydavateľstve Dobrá kniha, priblížili čitateľom a zástupcom médií riaditeľ vydavateľstva páter František Sočufka SJ, autor prekladu Jaroslav Cepko a šéfredaktor vydavateľstva Róbert Mésároš.

Druhý diel knihy Svätého Otca má podtitul Od vstupu do Jeruzalema po zmŕtvychvstanie. Zachytáva kľúčové udalosti týždňa, ktorý bol naplnením Ježišovho putovania do Jeruzalema a zároveň putovania k završeniu jeho mesiášskeho poslania: Ježišov vstup do Jeruzalema, vyhnanie kupcov z Jeruzalemského chrámu, Poslednú večeru, veľkňazskú modlitbu, noc v Getsemanskej záhrade, proces pred veľradou a pred Pilátom, ukrižovanie, zmŕtvychvstanie.

Vďaka spojeniu bohatých teologických vedomostí autora s jeho osobnou výpoveďou sa titul Ježiš Nazaretský stal bestsellerom v mnohých krajinách sveta a našiel veľkú odozvu aj mimo kresťanského prostredia.

Ján Matejka